

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 31S/20/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5023200092
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 05. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Vargová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:5023200092.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako správny súd, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Vargovej a členov senátu JUDr. Martiny Mochnáčovej (sudkyňa spravodajkyňa) a JUDr. Jozefa Šuleka, v právnej veci žalobcu: U. J. Z., nar. XX. XX. XXXX, bytom W. XXX/XX, XXX XX B. D., právne zastúpený: Advokátska kancelária SLAMKA & Partners s.r.o., so sídlom Radlinského 1735/29, 026 01 Dolný Kubín, proti žalovanému: Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Žiline, Kuzmányho 26, 012 23 Žilina, o žalobe na obnovu konania, takto

rozhodol:

- I. Žalobu na obnovu konania zo dňa 28. 03. 2023 odmieta.
- II. Žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Dňa 28. 03. 2023 bolo súdu doručené podanie žalobcu, ktorým sa domáhal obnovy konania vedeného na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 31S/52/2016. Uvedol, že obmedzený výpočet dôvodov obnovy konania podľa Správneho súdneho poriadku zakladá dôvod pre aplikáciu ustanovenia § 397 CSP. Žalobca v žalobe poukázal na princípy vymedzené Civilným sporovým poriadkom, najmä čl. 4 ods. 1 a ods. 2 CSP a navrhol, aby súd uplatnil dôvod na obnovu konania podľa § 397 písm. a) a písm. b) CSP vzhľadom na zachovanie čl. 12 ods. 1 Ústavy SR. Zároveň navrhol, aby v prípade pochybnosti, či existuje dôvod na obnovu konania, súd predložil Súdnemu dvoru Európskej únie prejudiciálne otázky, v nasledovnom znení: Bolo platné a účinné znenie § 35 ods. 6 zákona č. 73/1998 Z. z. (Policajta možno previesť na inú funkciu v tom istom mieste výkonu štátnej služby alebo preložiť na inú funkciu v inom mieste výkonu štátnej služby alebo v inom služobnom úrade na vlastnú žiadosť alebo s jeho písomným súhlasom) v súlade s Dohovorom čl. 4 ods. 2? Možno preloženie bez písomného súhlasu považovať za porušenie Dohovoru čl. 4 ods. 2? Žalobca argumentoval, že Európsky súd pre ľudské práva v sťažnosti č. 51637/12 - Chitos proti Grécku, Senát prvej sekcie súdu prvého stupňa jednomyselne rozhodol o porušení článku 4 ods. 2 Dohovoru, keďže finančné úrady prinútili sťažovateľa zaplatiť náhradu výdavkov armádou vynaložených na jeho vzdelanie, ktorá mu bola uložená preto, že sa rozhodol predčasne ukončiť svoj pracovný záväzok voči armáde, napriek tomu, že ešte nebolo rozhodnuté o jeho odvolaní na Dvor audítorov. Žalobca mal zato, že obdobne by mal byť posudzovaný jeho prípad, keďže nebolo rozhodnuté o jeho odvolaní voči preloženiu v čase, keď si podal žiadosť o uvoľnenie, ktorá bola daná výlučne z dôvodov preloženia. Keďže súd vo svojom rozhodnutí nezodpovedal otázku, či preloženie bolo v súlade so zákonom, nemohol tak zákonne dospieť k správnejmu záveru.

2. Podľa § 472 SSP žalobou na obnovu konania možno napadnúť právoplatné rozhodnutie správneho súdu, ak

- a) bolo rozhodnuté v neprospech účastníka konania v dôsledku trestného činu sudcu, iného účastníka konania alebo osoby zúčastnenej na konaní,
- b) Európsky súd pre ľudské práva rozhodol alebo dospel vo svojom rozsudku k záveru, že rozhodnutím správneho súdu alebo konaním, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva

alebo slobody účastníka konania a závažné dôsledky tohto porušenia neboli odstránené priznaným primeraným zadostučinením,

c) rozhodnutie správneho súdu je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskej únie, Rady Európskej únie alebo Komisie, ktoré je pre účastníkov konania záväzné.

3. Podľa § 476 SSP v žalobe na obnovu konania sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť

- a) označenie rozhodnutia, proti ktorému smeruje,
- b) rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda,
- c) skutočnosti, ktoré svedčia o tom, že žaloba je podaná včas,
- d) dôkazy, ktorými sa má dôvodnosť žaloby preukázať,
- e) žalobný návrh.

4. Podľa § 483 SSP správny súd žalobu na obnovu konania uznesením odmietne, ak

- a) bola podaná oneskorene,
- b) bola podaná neoprávnenou osobou,
- c) smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustná,
- d) nemá náležitosti ustanovené týmto zákonom a nejde o žalobu na obnovu konania o správnej žalobe v konaní podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d),
- e) je zjavne nedôvodná.

5. Žalobca žalobou na obnovu konania napadol právoplatný rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 31S/52/2016 zo dňa 20. 02. 2019. Ako zákonný dôvod na povolenie obnovy konania uviedol § 397 písm.

a) a b) CSP v spojení s § 25 SSP, pričom všetky skutočnosti preukazujúce dôvodnosť obnovy konania opieral práve o tieto zákonné dôvody.

6. Obnova konania je v súdnom konaní mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorý je spôsobilý vyvolať zmenu alebo zrušenie právoplatného rozhodnutia. Predstavuje zákonom dovolenú odchýlku od zásadnej požiadavky, ktorou je záväznosť a nezmeniteľnosť právoplatných rozhodnutí. Obnova konania však nie je generálne použiteľná a možno ju povoliť len o výnimočných prípadoch. Základná idea mimoriadnych opravných prostriedkov totižto vychádza z toho, že právna istota a stabilita nastolené právoplatným rozhodnutím sú v právnom štáte (čl. 1 ods. 1 ústavy) narušiteľné len mimoriadne a výnimočne (III. ÚS 285/2015).

7. Správny súd k dôvodom obnovy konania podľa § 397 písm. a) a b) CSP, teda že existujú skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci, alebo možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre stranu priaznivejšie rozhodnutie vo veci, uvádza, že v správnom súdnom konaní možno napadnúť právoplatné rozhodnutie správneho súdu žalobou na obnovu konania len z dôvodov vymedzených v § 472 SSP. Nepripustnosť použitia dôvodov obnovy podľa § 397 písm. a) a písm. b) CSP vychádza zo skutočnosti, že správny súd je súd preskúmvací a nie súd nachádzací (okrem určitých výnimiek osobitných konaní), preto pri rozhodovaní, čo zodpovedá aj tomuto prípadu, nevychádza z poznatkov, ktoré vyjdú najavo v neskoršej fáze konania, prípadne po právoplatnom rozhodnutí vo veci samej. To zákonodarca reflektoval práve tým, že nezahrnul dôvody podľa § 397 písm. a) a písm. b) CSP do taxatívneho výpočtu dôvodov na obnovu konania. Ako podporný argument možno uviesť aj to, že inštitút obnovy konania v pôvodnej právnej úprave zakotvenej v Občianskom súdnom poriadku v rámci správneho súdnictva prípustný nebol a dôvody obnovy konania zakotvené v § 472 SSP reflektujú záväzky vyplývajúce z medzinárodných zmlúv, ktorými je Slovenská republika viazaná, ako aj osobitný prípad, kedy k rozhodnutiu v neprospech účastníka došlo v dôsledku trestného činu sudcu, iných subjektov konania alebo inej osoby zúčastnenej na konaní, pričom tento dôvod vyplýva hlavne zo všeobecného záujmu, aby chybný procesný vzťah bol daný do súladu s okolnosťami, ktoré sú pre jeho vytvorenie alebo obsah rozhodujúce.

8. Vzhľadom na to, že žalobca nenaplnil ani jeden z dôvodov umožňujúcich povoliť obnovu konania - základom návrhu na obnovu konania boli dôvody, ktoré Správny súdny poriadok ako lex specialis vo vzťahu k Civilnému sporovému poriadku nepozná, krajský súd žalobu na obnovu konania v zmysle § 483 ods. 1 písm. e) SSP, odmietol.

9. Pokiaľ žalobca žiadal, aby správny súd predložil Súdnemu dvoru EÚ prejudiciálnu otázku s vymedzeným obsahom odkazujúc na potrebu vysporiadania sa so znením článku 4 ods. 2 Dohovoru, správny súd uvádza, že inštitút prejudiciálnej otázky je zakotvený v článku 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, pričom z jeho znenia vyplýva, že Súdny dvor Európskej únie má právomoc vydať predbežný nález o otázkach, ktoré sa týkajú: a) výkladu zmlúv; b) platnosti a výkladu aktov inštitúcií, orgánov alebo úradov alebo agentúr Únie. Ide teda o inštitút práva EÚ, nie nástroj aplikácie Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktorý bol prijatý na úrovni Rady Európy a na jeho presadzovanie bol zriadený Európsky súd pre ľudské práva. Z toho pohľadu považoval správny súd podaný návrh na zodpovedanie predbežnej otázky za zmätočný.

10. Súd rozhodol o trovách konania podľa § 170 písm. a) v spojení s § 480 ods. 1 SSP, podľa ktorého žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak žaloba bola odmietnutá.

11. Rozhodnutie súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustná kasačná sťažnosť, ak to zákon pripúšťa (§ 439, § 440 SSP) v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia krajského súdu, ktorá sa podáva na krajskom súde, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal. V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 SSP uviesť

- a) označenie napadnutého rozhodnutia,
- b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
- c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"),
- d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak

- a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d),
- c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.